

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W WARSZAWIE**

RWA-61/01/2003/MS

Warszawa, dn. 17 października 2003 r.

DECYZJA Nr RWA - 13/2003

Na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r., Nr 86, poz. 804 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r., Nr 18, poz. 172; z 2003 r., Nr 6, poz. 68), po rozpatrzeniu odwołania Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 6 czerwca 2003 r. Nr RWA-4/2003, uznającej wprowadzenie przez Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie płatnej – według specjalnej taryfy telekomunikacyjnej – INFOLINII o rozkładach jazdy Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie oraz przewoźników, którzy wykonują pasażerskie przewozy autobusowe z obiektów dworcowych eksploatowanych przez ww. Przedsiębiorstwo, przy jednoczesnym braku zapewnienia możliwości uzyskania informacji o ww. rozkładach jazdy pod numerem informacji telefonicznej płatnym jak za zwykłe połączenie, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w związku z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji i nakazującej zaniechanie stosowania ww. praktyki,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. uchyła się w całości** zaskarżoną decyzję,
- II. postanawia się kontynuować postępowanie administracyjne** w sprawie uznania, iż wprowadzenie przez Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie płatnej informacji telefonicznej w zakresie informowania o rozkładach jazdy przewoźników wykonujących pasażerskie przewozy autobusowe z obiektów dworcowych Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegającą na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, o której mowa w art. 23a ust. 2 w zw. z ust. 1 powołanego artykułu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie, decyzją Nr RWA-4/2003 z dnia 6 czerwca 2003 r., uznał wprowadzenie przez Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie płatnej – według specjalnej taryfy telekomunikacyjnej – INFOLINII o rozkładach jazdy Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie oraz przewoźników, którzy wykonują pasażerskie przewozy autobusowe z obiektów dworcowych eksploatowanych przez ww. Przedsiębiorstwo, przy jednoczesnym braku zapewnienia możliwości uzyskania informacji o ww. rozkładach jazdy pod numerem informacji telefonicznej płatnym jak za zwykłe połączenie, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w związku z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającą na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji i nakazał zaniechanie stosowania ww. praktyki.

Od powyższej decyzji Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Warszawie (dalej: PPKS) wniosło odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wnosząc o jej zmianę i orzeczenie, że wprowadzenie przez PPKS płatnej według specjalnej jednostki taryfikacyjnej informacji telefonicznej o rozkładach jazdy autobusów korzystających z obiektów dworcowych PPKS nie narusza zbiorowych interesów konsumentów.

PPKS zarzucił przedmiotowej decyzji:

- a) naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez przyjęcie, że obowiązek udzielania konsumentom informacji może wynikać z zasad współżycia społecznego przy braku ustanawiających go przepisów szczególnych;
- b) naruszenie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) przez przyjęcie, że wymieniony tam obowiązek dotyczy również informowania o rozkładach jazdy stosowanych przez innych przewoźników, albo też, że obowiązek ten może obciążać inne podmioty niż przewoźników, a w szczególności podmioty zarządzające dworcami autobusowymi;
- c) naruszenie art. 2 ust. 2 Prawa przewozowego przez przyjęcie, że do określonego tam obowiązku znajdują zastosowanie reguły określone w art. 2 ust. 1 tego aktu.

Art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przysługuje odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

Stosownie do ustępu 3 powołanego artykułu w przypadku wniesienia odwołania od decyzji, Prezes Urzędu przekazuje je niezwłocznie wraz z aktami sprawy do sądu. Zgodnie jednak z art. 78 ust. 4 ww. ustawy, „jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne, może – nie przekazując akt sądowi – uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub części (...)”

Po rozpatrzeniu wniesionego przez PPKS odwołania, Prezes Urzędu uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją podstawy do jego uwzględnienia i uchylenia decyzji Nr RWA-4/2003 z dnia 6 czerwca 2003 r. Za uzasadniony należy bowiem uznać podniesiony przez PPKS zarzut naruszenia art. 2 ust. 2 ustawy Prawo przewozowe, przez przyjęcie, iż wymieniony tam obowiązek dotyczy również informowania o rozkładach jazdy stosowanych przez innych przewoźników, albo też, że obowiązek ten może obciążać inne podmioty niż przewoźników, a w szczególności podmioty zarządzające dworcami autobusowymi.

Ponieważ w opinii Prezesa Urzędu pozostałe zarzuty podniesione w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, logiczną tego faktu konsekwencją winno być uchylenie decyzji

Nr RWA – 4/2003 w części. Należy jednak podkreślić, iż sformułowanie sentencji powołanej decyzji, która dotyczy zarówno ustaleń faktycznych odnoszących się do obowiązku PPKS informowania o rozkładach jazdy stosowanych przez PPKS, jak i o rozkładach jazdy innych przewoźników, uniemożliwia uchylenie decyzji w części. Zatem uzasadnione jest uchylenie decyzji Nr RWA-4/2003 w całości.

Uwzględniając jeden z zarzutów podniesionych przez PPKS w odwołaniu uznano, iż niezbędne jest uzupełnienie materiału dowodowego, które pozwoli na precyzyjne ustalenie relacji PPKS z przewoźnikami korzystającymi z infrastruktury dworców eksploatowanych przez PPKS, dotyczących zakresu obowiązku PPKS do udzielania informacji o rozkładach jazdy tych przewoźników. Analiza dodatkowo zebranego materiału dowodowego w sprawie oraz ponowne dokonanie interpretacji przepisów prawa pozwoli na prawidłową subsumpcję ustalonego stanu faktycznego.

Intencją przepisu art. 78 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest możliwość dokonania przez organ antymonopolowy samokontroli swej poprzednio wydanej decyzji, bez angażowania sądu. Jak stwierdził Sąd Antymonopolowy (obecnie: Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) w postanowieniu z dnia 17 stycznia 2000 r. (sygn. akt XVII Ama 99/99), w przypadku wydania decyzji uchylającej poprzednią decyzję, decyzja poprzednia traci byt prawny i należy ją uznać w tym zakresie za nieistniejącą.

Jednocześnie – stosownie do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. akt S.A.Wr 370/92) uchylenie wcześniejszej decyzji jest warunkiem koniecznym do wydania nowej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do meritum.

Dlatego też Prezes Urzędu uznał za konieczne uchylenie na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów decyzji Nr RWA-4/2003 oraz kontynuowanie przedmiotowego postępowania. Niezwłocznie po zakończeniu podjętego postępowania, Prezes Urzędu wyda decyzję uwzględniającą wynik dodatkowo przeprowadzonych ustaleń w zakresie stanu prawnego i zebranych dowodów.

Wobec powyższego orzeka się, jak w sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie.

Otrzymuje:

Radca Prawny

Marcin Krajewski

Pełnomocnik

Przedsiębiorstwa Państwowej

Komunikacji Samochodowej w Warszawie

Maciesowicz i Krajewski

Spółka Adwokacko-Radcowska

Al. Solidarności 117

00-140 Warszawa